

CRISTINA RODRÍGUEZ I VILA
SECRETÀRIA GENERAL DE CCOO DE
LES TERRES DE LLEIDA

El país té un deute amb la seva gent treballadora

1 de Maig, Dia Internacional dels Treballadors i Treballadores. Enguany un 1 de Maig marcat per la crisi sanitària de la Covid-19 i un dia en què tenim molt per agrair, molt per recordar, molt per reivindicar, però també un 1 de Maig en el qual exigim situar les persones, els treballadors i les treballadores, al centre de totes les polítiques, al centre de totes les accions. Hem d'agrair i reconèixer la feina feta per tot el personal de l'àmbit sanitari, pels treballadors i treballadores dels serveis essencials que han permès atendre les necessitats de la ciutadania, pels treballadors i treballadores que han estat en actiu, però també a aquells que

ment social. La crisi de la Covid-19 té cara de dona A Lleida, la crisi sanitària ha tret a la llum, ha amplificat, els problemes i les carències de la campanya de la recollida de la fruita i de les empreses càrnies. Uns sectors claus de la nostra economia productiva i que arrossegueu problemes estructurals des de fa molts anys i que la pandèmia ha fet aflorar. Problemes que s'hauran d'afrontar i solucionar si volem dignificar aquests sectors. El Govern de l'Estat, el govern de coalició, ha de complir els seus acords i pactes de govern, s'ha d'apujar el salari mínim interprofessional. França, Alemanya, Holanda, en plena pandèmia, han pujat el salari mínim, aquí s'ha optat per congelar-lo, malgrat que hi havia un compromís del govern amb els agents socials. S'han de derogar les reformes laborals, i s'ha de derogar la reforma de les pensions del 2013. S'ha de governar per a la gran majoria social, que som la classe treballadora, ara toca! Ara és el moment de canviar les reformes que han empobrit les persones, ara toca repartir la riquesa! Salari dignes, drets laborals, treball de qualitat, igualtat salarial, plena ocupació, salut a la feina... per tenir tots i totes, també, unes pensions dignes. Ara toca! Les xifres del mercat laboral de les terres de Lleida són: prop de 30.000 persones a l'atur, el 96% de contractes temporals, el 42% d'atur juvenil, un 15,7% de bretxa salarial entre homes i dones, i on cada vegada hi ha més treballadors i treballadores pobres, treballar i ser pobre, ser precari no pot ser ni una condició ni una categoria professional. Per tant, els treballs són, han de ser, la força per democratitzar la societat, els nostres pobles, les nostres ciutats, els centres de treball.

El treball com a eix central de qualsevol projecte de vida. Un treball digne, de qualitat, que permeti a qualsevol persona dur una vida digna. Aquests treballs necessiten canvis, canvis que el dignifiquin. La lluita col·lectiva, organitzada, la lluita contra qualsevol tipus de desigualtat ens farà a tots i a totes més lliures. Ara toca millorar les condicions de vida de les persones! Ara toca millorar els drets socials i laborals!

han estat o estan en un ERTO, els que han perdut la feina, i els que davant de la greu crisi social i econòmica s'han vist obligats a demanar ajuda per poder tirar endavant.

Aquesta crisi ha posat de manifest la persistent divisió sexual del treball. El treball de cures, el treball de la llar, la cura de persones dependents a la llar, el treball als centres geriàtrics, als menjadors escolars, el treball de neteja... tots llocs ocupats per dones! Treballs que es fan des de la més absoluta precarietat laboral, uns treballs sense drets, amb salaris baixos, treballs parcials, treballs que han evidenciat ser fonamentals per a la vida de les persones i per al nostre funciona-